

Disposición derradeira primeira. *Facultade de desenvolvemento.*

Habílitate o Goberno para desenvolver regulamentariamente o disposto nesta lei.

Disposición derradeira segunda. *Títulos competenciais.*

O artigo 1 dítase ó abeiro do disposto no artigo 149.1.1.^a, 13.ª e 18.ª da Constitución.

O artigo 2 dítase ó abeiro do disposto no artigo 149.1.13.^a e 21.ª da Constitución.

O artigo 3 dítase ó abeiro do disposto no artigo 149.1.13.^a e 18.ª da Constitución.

O artigo 4 dítase ó abeiro do artigo 149.1.13.^a e 20.ª da Constitución.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Polo tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 20 de maio de 2003.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

10286 *LEI ORGÁNICA 3/2003, do 21 de maio, complementaria da Lei reguladora dos equipos conxuntos de investigación penal no ámbito da Unión Europea, pola que se establece o réxime de responsabilidade penal dos membros destinados nos ditos equipos cando actúen en España.* («BOE» 122, do 22-5-2003.)

JUAN CARLOS R.

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Ó aborda-la regulación legal dos equipos conxuntos de investigación, detectouse a necesidade, que ten a súa orixe na Decisión Marco sobre os ditos equipos, de establecer-lo réxime de responsabilidade penal dos membros destinados naqueles cando desenvolvan a súa actividade no noso país.

O dito réxime abrangue tanto as infraccións penais que se poidan cometer contra os membros destinados nos equipos conxuntos de investigación, coma os delitos que eles puidesen cometer.

En ámbolos casos trátase de regular materias que, de acordo co noso texto constitucional, constitúen lexislación penal e deberán abordarse nunha norma con rango de lei orgánica.

Artigo único. *Responsabilidade penal dos membros destinados en equipos conxuntos de investigación que actúen en territorio español.*

1. No exercicio das actividades propias da investigación desenvolvidas polo equipo, os membros destinados estarán suxeitos ó mesmo réxime de respon-

sabilidade penal que as autoridades e os seus axentes e os funcionarios públicos españois.

2. Igualmente, seranlles aplicables, nos mesmos termos, as disposicións recollidas para o efecto na lexislación penal respecto das infraccións penais cometidas contra as autoridades e os seus axentes e os funcionarios públicos españois.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta lei orgánica entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 21 de maio de 2003.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

10287 *LEI ORGÁNICA 4/2003, do 21 de maio, complementaria da Lei de prevención e bloqueo do financiamento do terrorismo, pola que se modifican a Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do Poder Xudicial, e a Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdicción contencioso-administrativa.* («BOE» 122, do 22-5-2003.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Como garantía dos dereitos dos suxeitos previstos na Lei 12/2003, de prevención e bloqueo do financiamento do terrorismo, o seu artigo 3 prevé, no seu punto 3, a posible interposición do recurso contencioso-administrativo contra as medidas adoptadas pola Comisión de Vixilancia de Actividades de Financiamento do Terrorismo. Dada a natureza das ditas medidas, resulta preciso establecer que o coñecemento dos recursos contencioso-administrativos que se deduzan en relación con elas lle corresponda á Sala do Contencioso-Administrativo da Audiencia Nacional, polo que se fai preciso dar unha nova redacción ó artigo 66 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do Poder Xudicial, introducindo unha regra competencial que amplíe os supostos dos que se lle atribúe o coñecemento á dita Audiencia Nacional.

Paralelamente, inclúese esta nova regra competencial no artigo 11.1 da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdicción contencioso-administrativa, lei ordinaria que desenvolve as previsións contidas na Lei orgánica do Poder Xudicial nesta materia.

Artigo primeiro. *Modificación da Lei orgánica do Poder Xudicial.*

Modifícase o artigo 66 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do Poder Xudicial, que queda redactado da seguinte maneira:

«A Sala do Contencioso-Administrativo da Audiencia Nacional coñecerá:

a) En única instancia, dos recursos contencioso-administrativos contra disposicións e actos dos

ministros e secretarios de Estado que a lei non lles atribúa ós xulgados centrais do contencioso-administrativo.

b) En única instancia, dos recursos contencioso-administrativos contra os actos dictados pola Comisión de Vixilancia de Actividades de Financiamento do Terrorismo. Coñecerá, así mesmo, da posible prórroga dos prazos que lle propoña a dita comisión de vixilancia respecto das medidas previstas nos artigos 1 e 2 da Lei 12/2003, de prevención e bloqueo do financiamento do terrorismo.

c) Dos recursos devolutivos que a lei estableza contra as resolucións dos xulgados centrais do contencioso-administrativo.

d) Dos recursos non atribuídos ós tribunais superiores de xustiza en relación ós convenios entre as administracións públicas e ás resolucións do Tribunal Económico-Administrativo Central.

e) Das cuestións de competencia que se poidan suscitar entre os xulgados centrais do contencioso-administrativo e daqueles outros recursos que excepcionalmente lle atribúa a lei.»

Artigo segundo. Modificación da Lei reguladora da xurisdicción contencioso-administrativa.

Engádeselle unha alínea e) ó artigo 11.1 da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdicción contencioso-administrativa, co seguinte texto:

«e) Dos recursos contra os actos dictados pola Comisión de Vixilancia de Actividades de Financiamento do Terrorismo, e da autorización de prórroga dos prazos das medidas da dita comisión, conforme o previsto na Lei de prevención e bloqueo do financiamento do terrorismo.»

Disposición derradeira primeira.

O disposto no artigo segundo desta lei orgánica ten carácter de lei ordinaria.

Disposición derradeira segunda.

Esta lei orgánica entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 21 de maio de 2003.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

10288 LEI 11/2003, do 21 de maio, reguladora dos equipos conxuntos de investigación penal no ámbito da Unión Europea. («BOE» 122, do 22-5-2003.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Co Tratado de Amsterdam naceu a idea de crear, no ámbito da Unión Europea, un espacio de liberdade,

seguridade e xustiza, e desde a celebración do Consello Europeo de Tampere, en outubro de 1999, outorgouse un especial impulso á consecución deste obxectivo. A partir dos acontecementos ocorridos en setembro de 2001, tales premisas adquiriron unha maior relevancia, razón pola cal os estados membros centraron os seus esforzos en adoptar as medidas necesarias para potencia-la cooperación nas investigacións criminais, na loita contra a delincuencia organizada, contra o tráfico de drogas e a trata de seres humanos e, en especial, na loita contra o terrorismo.

Un dos instrumentos para conseguir este obxectivo é a creación de equipos conxuntos de investigación, que aparece recollida tanto no propio Tratado da Unión Europea coma no convenio relativo á asistencia xudicial en materia penal do 29 de maio de 2000. Tendo en conta que este convenio aínda non foi ratificado polos estados membros, e para accelera-la posta en marcha dos citados equipos, elaborouse, no seo do Consello de Ministros de Asuntos de Xustiza e Interior, un proxecto de decisión marco, impulsado por España, Francia, o Reino Unido e Bélxica, relativo integramente ós equipos conxuntos de investigación.

Trátase, pois, de crear, no ámbito da Unión Europea, un instrumento específico e vinculante que lles permita ós estados levaren a cabo actuacións coordinadas e concertadas a través de investigacións conxuntas que se desenvolvan no territorio de dous ou máis estados.

Esta é a finalidade perseguida por esta lei, incorporar ó noso ordenamento xurídico os mecanismos necesarios para crear equipos conxuntos de investigación penal no ámbito da Unión Europea. E malia non ter sido aínda aprobada a citada decisión marco, considérase de grande interese presenta-lo instrumento normativo nacional que permita accelera-la creación e posta en marcha destes equipos.

A finalidade dos equipos conxuntos, como non podía ser doutro xeito, é a realización de investigacións no territorio dun ou de varios estados membros, a través dun grupo ad hoc formado por representantes de tódolos estados que acorden a constitución do equipo.

É evidente que estas investigacións conxuntas permitirán alcanzar maiores cotas de eficacia e eficiencia na loita contra a delincuencia organizada con carácter xeral; pero, tamén é razoable que no contexto mundial actual se poña unha especial énfase na loita contra o terrorismo e que se lles outorgue prioridade ós acordos de constitución de equipos conxuntos de investigación que persigan estes fins.

En canto ó contido da lei, está estruturada en tres capítulos. O capítulo I regula o obxecto da lei e as definicións dos termos contidos nela, segundo o disposto na normativa comunitaria.

A continuación, o capítulo II está dedicado especificamente ós equipos conxuntos de investigación que vaian actuar en España, ben sexa porque a autoridade competente española solicítase directamente a súa creación, ben porque participase na dita creación xunto a outros estados.

Regúlanse as normas xerais de actuación destes equipos, isto é, o contido mínimo do acordo de constitución, a súa composición (con especial referencia á posible incorporación a el de persoas que non sexan representantes daqueles, como funcionarios de organismos creados de conformidade co Tratado da Unión Europea), o tratamento da información obtida polo equipo durante a investigación, a execución de medidas de investigación e o réxime especial de responsabilidade patrimonial dos membros doutros estados, asimilándoo ó dos españois, cando realicen as tarefas propias do equipo.

Finalmente, o capítulo III contén unha referencia á actuación de equipos nos que España participe, cando